

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Bono Sodalitatis Partheniæ, Et Officiis Sodalis Erga Deiparam Patronam

Bourgeois, Jean

Antverpiæ, 1622

Cap. 10. De quotidiano Missæ sacrificio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48699)

stiuitates ac vitæ partes adiiciant in hūc modum: Natiuitatem, Præsentationem, Annuntiationem, Visitationem, Virgineum partum, Purificationem, Stationem ad crucem, Assumptionem ac Coronationem recolo. De Litaniis, Hymnis, Antiphonis vulgò notis dicere supersedeo.

CAPVT X.

De quotidiano Missæ sacrificio.

NVllum planè Sodalis Parthenius officium Deiparæ honoris causa potest obire, quod æquè Patronæ suæ gratum sit & acceptum, vel animæ suæ fructuosum atque salutare, ac si quotidie sacro Missæ sacrificio cum sensu pietatis intersit: quod & lex sexta Sodalitatis facere eum iubet, & benignè prouocat à Gregorio XIII. centum dierum Indulgentia proposita. Nullum inquam hoc officio religionis aut præstantius aut salutarius, aut Deiparæ Saluatorique filio acceptius & honorificentius existit.

quod

quod opinor clarissimè perspiciet, quicumque secum expenderit, & cui offeratur hoc sacrificium, & quidnam offeratur, & à quo, pro quibus item, seu in quorum gratiam, quem in finem, qua denique ratione & modo. Quot enim sunt hæ circumstantiæ, tot sunt illustres huius sacrificij notæ, tot eius maiestatis ac dignitatis argumenta, tot eximij ac planè singulares illius fructus, tot vrgentes causæ, quæ nullo vnquam die intermittendum esse persuadeant. Scimus vni Deo rerum omnium principio sacrificium offerri. Et tamen si quandoque etiam de Sanctissima Deipara alijsque Sanctis Missæ celebrentur; non illis propterea sacrificium offertur, sed vni Deo, cui gratiæ de Deiparæ & Sanctorum felicitate gloriosis que triumphis aguntur, aut apud quem eorum intercessionibus implorantur, vt Deum nobis concilient propitiumque reddant. Quare suscitanda fides supremæ maiestatis Dei nostri, conditoris ac moderatoris rerum omnium, per quem sunt, conseruantur ac reguntur, cui supremum sacrificio cultum

reli-

Trid sess.
22.6.3.

336 DE OFFIC. SODAL. PARTH.
religionis patriam deferimus, cui nos
planè substernimus auctori vitæ ac mor-
tis, cuius supremam in nos auctoritatem
ac potestatem eo publico cultu profite-
mur. Ergo ad Sanctissimam adimus Tri-
nitatem venerandam, cùm ad Sacrum
adimus, ad eum suppliciter adorandum
Deum trinum & vnum, quem adorat
omnis aula cælestis, cui sancto cum tre-
more conclamant Seraphim & Cheru-
bim, *Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus
Deus Sabaoth*. Vt eodem nos sancto pa-
uore corripitur sit æquissimum. Quid offe-
ratur & sacrificetur, id quoque perspi-
cum ex orthodoxa fide, nempe Christi
Domini Filij Dei corpus & sanguis sub
speciebus panis & vini consecratis: ex vi
quidem verborum, quâ tum eorum præ-
cisa exoptulat significatio, sub specie-
bus panis corpus, sub vini sanguis; sed
per coherentiam & concomitantiam,
cùm iam Dominus ad vitam immorta-
lem resurrexerit, vbi corpus eius glorio-
sum statuitur, ibi est & sanguis & anima,
& diuinitas. item sanguis in corpore ani-
matus hypostasi diuinæ copulatus, à qua
nun-

nunquam seiunctus fuit. Totus igitur
 Christus sub vtraq; specie hostia est quæ
 offertur, eadem quæ super ara crucis
 oblata est cruenta, & in extrema cæna
 incruenta. Idem enim Dominus noster
 æterno Patri sese victimam nostræ salutis
 obtulit in cruce toto profuso cum vita
 sanguine, vt Mosaico secundùm ordi-
 nem Aaron sacerdotio finem impone-
 ret, prioresque illas omnes cruentorum
 sacrificiorum figuras impleret. Et in ex-
 trema cæna sub speciebus panis & vini
 consecratis, semetipsum obtulit, vt Eu-
 angelicæ nouæ legis sacerdotio secun-
 dùm ordinem Melchisedec, initium da-
 ret. qua nullam potuit Ecclesiæ præstan-
 tiorem diuinioremque hostiam relin-
 quere, omni die in amoris sui passionis-
 que & mortis obitæ monumentum ite-
 randam: de qua rectè S. Hilarius intelli-
 git illud eius dictum, *Claritatem quam de-
 disti mihi, dedi eis*, humanitatem deitati
 copulatam. de qua etiam sponndit:
*Ecc ego vobiscum sum vsque ad consumma-
 tionem sæculi.* Iam primarius offerēs idem
 ipse est Christus Dominus, æternus sa-
 cer-

338 DE OFFIC. SODAL. PARTH.
cerdos secundum ordinem Melchisedec, semper uiuens ad interpellandum Patrem pro nobis, ad eius dexteram confidens, eandem illam hostiam eius maiestati gratissimam, quam in Ecclesia ei offerunt vicarij & administri sacerdotes, ipse per se offerens, primariusque sacerdos, ut nulla nec indignitate nec impuritate ministrorum violari fœdarique possit hæc hostia munda, quam toto terrarum orbe sibi offerendam per Malachiam prænūtiavit. Eius personam sustinent sacerdotes, ipsoque etiam externo vestitu ac gestu representant, & sacra uerba consecrationis eius quasi vice pronuntiant: ut hoc quoque summa sanctitas ac maiestas Missæ sacrificio concilietur. Si, cum in veteri lege Deo Creatori, boues, oues, hirci, vituli, turtures, columbæ, passeres, mutæ pecudes ab ijs ministris veluti lanionibus quibusdam manufactæ offerebantur in sacrificium; summa tamen erat adhibenda reuerentia, quia Deo rerum omnium conditori offererentur; quantam à nobis virtutem, pietatem ac sanctitatem exigit nouæ legis

gis hoc sacrificium, vbi Deo offertur eius vnigenitus ad eius dexteram confidens, idemque ipse est & sacerdos & sacrificium, offerens & oblatio? Si neque cogitari potest excelsior quàm is cui offertur, Deus opt. max.; neque dignior hostia nec sanctior, quàm quę offertur, ipsa Filij Dei humanitas sacrosancta, ipse Deus homo, Christus Dominus; nec sacerdos potest esse acceptior quàm ipse idem Dominus, in quo bene complacuit Patri; apparet summa huius sacrificij dignitas atque maiestas. Non est item obscurum pro quibus offeratur. Pro vniuersis qui in Ecclesia continentur, fidelibus orthodoxis, cùm sit hoc publici cultus publicum munus, ac speciatim pro ijs qui intersunt, vt sacerdos exprimit, pro circumstantibus: quibus ex infinito Christi meritorum ac satisfactionum thesauro certa mensura gratiæ satisfactionisque condonatur, actualis certè gratiæ ad rectè agendum perseuerandumque in Dei amicitia subsidium aliquod impetratur. Nec modò pro viuis, sed & pro defunctis propitiatorium est,

340 DE OFFIC. SODAL. PARTH.
ad eas quas in Purgatorio luunt pœnas
mitigãdas, maturiusque finiendas. Ergo
quod pro nobis, propinquis, necessariis-
que, pro totius Ecclesiæ bono, pro Ma-
gistratibus Ecclesiasticis ac ciuilibus,
qui nos regunt, breuiter pro omnibus
ordinibus offertur, sacrificio penitus de-
esse non debemus, cùm præsertim tan-
ta sit hodie Sacrorum oportunitas atque
frequẽtia. Restat quem in finem & quo-
modo offeratur, ex quibus capitibus
eximij fructus sacrificii colligentur. Im-
primis offertur ad supremam Dei maie-
statem publico cultu colendam & testi-
ficãdam, ad supremam quam in nos ob-
tinet vitæ & mortis resque omnes crea-
tas potestatem atque auctoritatem pro-
fitendam. Ad actionẽ deinde gratiarum
pro infinitis illius summæ bonitatis in
nos beneficiis naturæ & gratiæ, creatio-
nis ac redẽptionis; sed potissimum gra-
tiæ & redemptionis per Christum Do-
minum partæ, ad eius incarnationis, vi-
tæ, passionis, mortis, resurrectionis,
ascensionis, cæterorumque mysteriorum
vitam expressamque commemoratio-
nem.

nem: ad gratiæ subsidia, virtutum dona,
 cæteraque quibus opus est ad assequen-
 dam beatam æternitatem, quibus hæc
 quoque præsens eget vita, corporis ani-
 miq̄ue bona cælitus obtinenda. Ad pia-
 rum denique animarum, vti dixi, Purga-
 torii carcere detentarum aliquod leua-
 mentum. Quæ iustissimæ causæ quem
 non permoueant, nulla se re vniquam ab
 audiendo Sacro reuocari patiat, quin
 maximè semper optet hanc suæ seruitu-
 tis aduersus Dei maiestatem, animiq̄ue
 gratiæ propensi ad eius omne obse-
 quium significationem dare? Quare de-
 bet cuique maximè cordi esse hoc sacri-
 ficium *λατρευτικόν, εὐχαριστικόν, ἰλαστικόν,*
 propitiatorium pro viuis & defunctis,
 omnium quæ cogitari possint sacrificio-
 rum diuinissimum. Postremò qua ratio-
 ne; coram Angelis Dei & vniuersa curia
 cælesti, è qua principio statim in ipsa
 peccatorum confessione Sanctissimam
 Dei Matrem aliosque tutelares nostros
 aduocamus, adesse velint intercessores
 ac conciliatores diuinæ gratiæ, remissio-
 nisque peccatorum, vt expiati ad sacrum

342 DE OFFIC. SODAL. PARTH.
accedamus altare. Tum vt viua sit ima-
go sacrificij quod Christus Dominus su-
per ara crucis obtulit, expressaque fiat
eius passionis ac mortis commemoratio,
dum seorsim consecrantur diuinū cor-
pus & sanguis, dū diuiditur hostia, eius-
que pars vna in calicem immergitur, vt
suo cruore Christus maduisse significetur,
dum absumitur à sacerdote, ac velut
in sepulchrum sic in stomachum abdi-
tur. Nec modò sit sacrificium, sed & Sa-
cramentum, animarum nostrarum spiri-
tuale diuinūque pabulum. Quare
quàm frequentissimè re ipsa & sacramē-
taliter, quotidie certè spiritualiter incē-
so voto & desiderio communicare nos
oportet. Et verò quos iam antè com-
morauimus, vsurpādi forent hīc maximè
vel Theologicarum virtutum actus, fi-
dei, spei & charitatis, vel communes illi
adorationis, oblationis, gratiarum actio-
nis, petitionis, & satisfactionis; quando
hic ipse Christus Dominus præsens con-
spicitur, tenetur, ore sumitur, in pectus
dimittitur, ab ipsoque toties sacerdote
suppliciter genu flexo adoratur, solemniter
ritu

ritu offertur; ipseque est Eucharistia bona gratia, actio gratiarum, propitiatio, & satisfactio pro peccatis nostris. Nec verò potest vlla salubrior audiendi Sacri ratio formulaue præscribi, quàm quæ horum actuum mentis exercitatione continetur; si non languidè ac remissè, sed summa, vti par est, cõtentione mentis eliciantur. Quam ad rem implorandum est præsidium D. Matris. Hoc autem illã sacrificio delectari, tum ex ea quæ illi cum filio Deo, qui hîc est hostia & sacerdos, intercedit necessitudine: tũ ex ardētissimo illius diuinæ gloriæ nostræque salutis ac perfectionis zelo, quo maximè flagrat, demonstrari copiosè posset, si cuiuspiam foret incompertum. Atque vt suis in vita precibus ac votis vtramque hanc filij Saluatoris oblationem, & in ara crucis cruentam, & in nouissima cœna incruentam profecuta est & comitata, vt suam quoque tum adiunxit ardentissimæ charitatis oblationem Diua Mater, quã D. Epiphan. vti vidimus, sacerdotem appellat & altare: sic modò regnans in cœlis ad filij dextram, eandem

quoque cum sacerdotibus suæ Sodalitatis ministris pro suis clientibus oblationem representat Augustissimæ Trinitati, atque eam nobis salutarem esse precatur. Solent Græci Patres Christi Domini sacram humanitatem deitati connexam, & velut illa succensam, in calculo illo seu carbone ignito, quo labia purgata sunt Isaiæ Vatis, ad umbratam agnoscere, & Deiparam purificantis eius carbonis forcipem appellare, quòd deitati sacram circumposuerit humanitatem, Christumque ad nos detulerit. Aue, inquit Andreas Cretensis, Seraphica mystici anthracis fibula. Igitur ut eum ad nos ignitum carbonem deferat exoranda est, quo mentes nostræ purgentur, illustrentur, inflammentur, totæque in diuinum illum amoris ignem transformentur. Aut subinde cum ad Sacrum adimus, ad Caluariæ nos adire cogitemus, cum afflictissima Matre, Magdalena, B. Ioanne, ad crucisque Domini pedem assistere, stillantemque de sacratis plagis diuinum cruorem in animam nostram excipere, ad eam expurgandam & ornandam.

*Method. in
orat. in
Hypost.*

*Gregor. Nis-
comed. de
laud. Deip.*

*Damasc.
l. 4. sic Or-
thod. c. 14.*

*Orat. de
Annunt. 4.*

dam. quasi nos de cruce Saluator con-
 tuens impensius Matri in Ioanne disci-
 pulo commendaret, nosque illa in suam
 fidem maternamque curam & prouidē-
 tiam benignè reciperet: quasi cum Mag-
 dalena crucem amplexi, tum Saluato-
 ris extremas preces ac voces, tum Matris
 adiunctas diuino eius cruori lacrymas,
 æterno Patri offerremus. ne frustra sit
 diuinus ille cruor effusus, frustra tot sus-
 cepti cruciatus, frustra mors dirissima
 crucis obita, spectate desolatissima Ma-
 tre; sed ab ea placatus & exoratus huius,
 quam quotidiana Missæ repetit oblaro,
 cruentæ oblationis vnigeniti filij sui
 copiosum in animam nostram fructum
 deriuet. Amen.

CAPVT XI.

De vespertino Examine conscientie.

VNum de præstantissimis Deiparæ
 priuilegijs illud est, quod de ea te-
 net Ecclesia, inquit Tridentinum; in to-
 ta vita peccata omnia, etiam venialia, vi-

*Sess. 6.
 can. 23.*

P ; tauis-